

[J. S. Foget.]

denne Plads, at det skulde tilbageleveres Pund for Pund, uanset hvad Prisen blev. Saaledes fortolkede Ministeren det i alle Tilfælde dengang. At Ministeren senere klogeligt har fortolket det anderledes, er jeg villig til at anerkende Rimeligheden i, men rigtigt er det i alle Tilfælde, at Ministeren paa daværende Tidspunkt fortolkede Loven saaledes, at der her ikke var Tale om, hvilken Pris Kornet vilde komme i til Efteraaret, her var Tale om, at naar Landmændene havde faaet 100 kg Korn, skulde de aflevere 100 kg Korn igen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den særdeles velvillige Behandling og Modtagelse, Forslaget har faaet af samtlige Ordførere.

De Henstillinger, som det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann har rettet til mig, skal jeg overveje velvilligt og se, om det kan lade sig gøre, at man i saa stor Udstrækning som muligt overlader til Kommunerne at afgøre, hvem der skal have Laan, og ligeledes naturligtvis, at Sagerne fremmes mest muligt. Der er, selv om det fryser haardt, formodentlig ikke ret lang Tid til, at Landmændene skal til at besaa deres Jorder.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange spørger mig om, hvorledes det skal gaa med Landmænd, der, selv om de gennem disse Laan faar Penge til at indkøbe Saasæd, ikke kan skaffe sig det, skal jeg kun gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Staten har intet Ansvar og ingen Pligt, Staten har ikke udskrevet Korn til det Brug, og Staten har ikke Korn dertil i nævneværdigt Omfang. Selvfølgelig vil man fra Statens Side her ligesom paa andre Omraader hjælpe i enkelte Tilfælde, hvis man kan, men jeg vil tilføje, at kommer der mange, og det drejer sig om store Kvanta, og man mener, det bliver nødvendigt at imødekomme dem, er der ingen anden Udvej for at hjælpe end en ny Udskrivning.

Vi har ingen Hjemmel i Loven til — det være sagt til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget — at frigive Handelen med Saasæd mellem Landmændene indbyrdes til frie Priser, og hvis man er i den Situation, som det ærede Medlem nævnte, kan man meget vel klare Forholdet, hvis man vil, for saa kan det ærede Medlem gøre det paa den Maade, at det ærede Medlem laaner de paagældende Kornet mod, at han faar et tilsvarende Kvantum af deres næste Høst. Der er efter Kornloven intet som helst i Vejen for, at man bærer sig ad paa den Maade, og jeg vil meget henstille, at

man ude i Landbruget hjælper hinanden i det Omfang, som det er muligt, fordi jeg er enig med ærede Medlemmer i, at der navnlig i visse Egne af Jylland er mange Landmænd, som har haft en saa daarlig Høst, at de ikke har Saasæd af egen Avl, og at de nødvendigvis maa skaffe sig det udefra, og for mange af disse gælder det, at de ogsaa vil have meget svært ved at købe det. Men jeg tror, at hvis Landmændene vil hjælpe hinanden paa den Maade, som jeg her har anvist, vil det i de fleste Tilfælde kunne lade sig gøre at faa Spørgsmaalet ordnet. Jeg tror for øvrigt, det er noget, der altid sker, og som ogsaa vil ske i Aar, at man hjælper hinanden paa den Maade. Jeg erindrers fra min private Virksomhed som Landmand mangfoldige Tilfælde, hvor de, der havde Saasæd, har hjulpet deres Kolleger i en Situation, hvor de har manglet Saasæd, enten ved at sælge det paa de Vilkaar, der foreligger, eller ogsaa ved, som jeg sagde før, at give dem Kredit paa den Maade, at de afleverer et tilsvarende Kvantum af den nye Høst.

J. S. Foget: Jeg vil takke Ministeren for den sidste Udtalelse, fordi han dermed klargør et Spørgsmaal, der i hvert Fald hidtil ikke har været klart. Jeg kender en Mand, som netop sidste Aar havde gjort det, Ministeren her henviser til. Han havde laant en anden Mand Saasæd og skulde have det igen af næste Høst — han fik en klækkelig Bøde, fordi han havde tilladt sig det. Jeg forstaaer, at Ministeren i Aar anser det for at være lovligt, og jeg takker for Udtalelsen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil gerne tilføje, at naar jeg gav den Oplysning før, er det naturligtvis, for at Befolkningen kan faa det at vide, og jeg vil tilføje, at jeg sagde det forleden Dag i Radioen netop med den samme Hensigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ændret Beregning af Dagpenge i Henhold til Ulykkesforsikringsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4497; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 877).